

Список використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України, 2017
2. http://uareferat.com/Розслідування_злочинів_про_незаконний_обіг_наркотиків_в_Україні
3. http://www.pozov.com.ua/ua/posts_ua/zberigannja-narkotykiv-psyhotropiv.html
4. <http://ukr.vipreshebnik.ru/kriminalist/166-suchasnij-stand-narkotichnoji-situatsiji-v-ukrajini.html>
5. Селецький С.І. Кримінальне право України. Загальна частина. – Київ, 2008. – 248 с.

Гаджисва Е.Є.

студентка,

*Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого*

**ВІДМЕЖУВАННЯ УМИСНОГО ВБИВСТВА ВЧИНЕНОГО
В СТАНІ СИЛЬНОГО ДУШЕВНОГО ХВИЛЮВАННЯ ВІД ВБИВСТВА,
ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 118 КК УКРАЇНИ**

Однією з фундаментальних категорій теорії розмежування складів злочинів є поняття суміжних складів злочинів. Цей термін використовується у багатьох працях, де йдеться про розмежування конкретних складів злочинів. Поширеним є визначення В.Н. Кудрявцева, який під суміжними складами злочинів розумів склади, що мають ряд загальних ознак. При тому кожен із суміжних складів має ознаку, що відсутня в іншому.

Варто зазначити, що серйозні ускладнення викликають питання розмежування умисного вбивства, вчиненого в стані сильного душевного хвилювання (ст. 116 КК), від умисного вбивства при перевищенні меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця (ст. 118 КК). Труднощі правової оцінки полягають в тому, що зазначені склади мають багато спільного. Умисне вбивство, вчинене в стані сильного душевного хвилювання має спільні ознаки із умисним вбивством при перевищенні меж необхідної оборони або перевищенні заходів, необхідних для затримання злочинця. Об'єктом злочину у обох випадках є життя особи. Потерпілий – особа, що вчинила щодо винного неправомірні дії. Основними відмінностями є те, що, відповідно до ст. 116 КК, потерпілий вчинив щодо винного: насильство; систематичне знущання; тяжко образив суб'єкта цього злочину. При перевищенні меж необхідної оборони: наявність суспільно небезпечного посягання; дії потерпілого були неправильно оцінені винним. Об'єктивна сторона обох злочинів полягає у діях – посягання на життя іншої особи; наслідок у вигляді смерті; причинний зв'язок між ними [1, с. 175-176].

Важливою відмінністю є сприйняття винним обстановки дійсності. При необхідній обороні особа неправильно сприймає можливу шкоду, що їй загрожує. Перебуваючи у стані сильного душевного хвилювання, особа, як зазначали деякі науковці, зокрема, Хавринюк М.І., Мельник М.І. та Дуров О.О., «перебуває у стані, який знижує її здатність усвідомлювати свої

дії і керувати ними». Суб'єкт злочинів також відмінний: ст. 116 КК передбачає відповідальність особи, яка досягла 14 років, а ст. 118 КК – 16 років.

При кримінально-правовій оцінці ситуацій збігу стану сильного душевного хвилювання та необхідної оборони виникає й інше питання, яке не отримало належного вирішення ні у теорії кримінального права, ні у практиці застосування кримінального закону. Йдеться про те, що ч. 4 ст. 36 КК передбачено, що особа не підлягає кримінальній відповідальності, якщо через сильне душевне хвилювання, викликане суспільно небезпечним посяганням, вона не могла оцінити відповідність заподіяної нею шкоди небезпечності посягання чи обставині захисту [2, с. 136].

Тобто стан сильного душевного хвилювання у такому випадку є умовою, що виключає злочинність діяння, навіть при перевищенні меж необхідної оборони.

В п. 3 постанови Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 1 «Про судову практику у справах про необхідну оборону» зазначається, що суспільно небезпечне посягання на законні права, інтереси, життя і здоров'я людини, суспільні інтереси чи інтереси держави може викликати в особи, яка захищається, сильне душевне хвилювання. Якщо в такому стані вона не могла оцінювати відповідність заподіяної нею шкоди небезпечності посягання чи обставині захисту, її дії слід розцінювати як необхідну оборону.

Отже, подальше вивчення даного питання є дуже важливим для правильної кваліфікації злочинів, обґрунтованої, зваженої судової оцінки та вирішення кримінальних справ.

Список використаних джерел:

1. Навроцький В.О. Основи кримінально-правової кваліфікації: навч. посіб. / Навроцький В.О. – К. : Юрінком Інтер, 2010. – 704 с.
2. Бурдін В.М. Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені в стані сильного душевного хвилювання: монографія / В.М. Бурдін. – Л.: ПАІС, 2006. – 200 с.

Гладкий В.В.

магістр права,

Высшая менеджерская школа в Легнице

ОБЩЕСТВЕННОЕ ДАВЛЕНИЕ НА СУД КАК LEGITIMACY-THREATENING POWER

Всё, искажающее и деструктивным образом влияющее на реализацию судом идеи, целей, задач и принципов правосудия целесообразно разделить на следующие три группы: 1) агрессивная сила (*legitimacy-threatening power*, далее – *LTP*) – непосредственное, опосредованное давление на судью (в связи с его профессиональной деятельностью), осуществляемое субъектом или коллективным субъектом, способным причинить вред лицу, отправляющему правосудие, и/или его близким родственникам, знакомым людям или